

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Jan Plašil

Fyzikální příspěvek k nauce o veličinách imaginárních

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 7 (1878), No. 3, 173--175

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122861>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1878

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

$$f(\xi, \eta) = 0,$$

opíše příslušný pol a křivku $3n$ -tého stupně

$$f(x, y) = 0.$$

Upotřebíme dřívější zkráceniny, můžeme psáti

$$\begin{aligned} \xi &= \frac{x}{3} - \frac{2pK}{3H} \\ \eta &= \frac{y}{3} + \frac{2p^2y}{3H}. \end{aligned} \quad (16)$$

Popisuje-li ve zvláštním případě bod t přímku, jejíž rovnice jest

$$a\xi + b\eta + c = 0,$$

tu odpovídá jí pomocí rovnic příbuznosti (16) křivka třetího stupně

$$(ax + by + 3c)H - 2p(aK - bpy) = 0$$

má nejčtí reální asymptoty. Křivka tato rozpadne se v parabolu a přímku úběžnou, je-li základní kuželosečka parabola.

Fysikalní příspěvek k nauce o veličinách imaginárních.

Píše

Dr. J. Plašil v Litomyšli.

Původní pojem veličin pomyslných či imaginárních jest, že jakožto sudá odmocnina z negativních čísel nebo v poslední instanci $\sqrt{-1}$ značí, kdykoli se v počtu objeví, nemožnost nebo nesmyslnost dané úlohy asi v tom smyslu, jako nelze sobě mysliti lichý počet bodů rozdělený ve dvě poloviny. Mnohostranným bádáním seznáno však, že veličiny ty nejsou naprosto bez reálného významu a sice ani v mathematice ani ve fysice. Mějme na zřeteli tuto poslední, neboť v mathematice jest význam ten obecně znám, z něho pochází také název veličin *lateralních*.

Reální význam výrazu $\sqrt{-1}$ ve fysice ustanovil poprvé *Fresnel*. Známo, že chvění směrem x naznačiti lze vzorcem

$$x = a \sin \frac{t}{T} 360^\circ \dots \quad (1)$$

kdež a značí rozchvěj nad rovnovážnou polohu t. j. amplitudu, T dobu výchvějnu a t libovolnou její část. Totéž chvění lze také naznačiti vzorcem

$$x = -a \sin \frac{360^\circ}{T} \left(T + \frac{T}{2} \right) \dots \quad (2)$$

t. j. místo rozchvěje kladné lze dáti zápornou, čili vzorec (1) násobiti negativní jednicí, počalo-li jen chvění o půl doby výchvějné dříve. Pošineme-li počátek chvění ještě jednou o $\frac{T}{2}$,

bude

$$\begin{aligned} x &= +a \sin \frac{360^\circ}{T} \left(t + \frac{T}{2} + \frac{T}{2} \right) = \\ &= a \sin \frac{360^\circ}{T} (t + T) = a \sin \frac{t}{T} 360^\circ \dots \end{aligned} \quad (3)$$

Z toho patrně, že násobiti vzorec (1) negativní jednicí a posílnouti počátek chvění o $\frac{T}{2}$ jsou úkony vzájemně se rušící, dvojnásobením negativní jednicí nic se nemění. Poněvadž

$$(-1)(-1) = +1 \text{ a } \sqrt{-1} \cdot \sqrt{-1} = -1,$$

soudil Fresnel, že i násobení $\sqrt{-1}$ lze považovati za totožné s jakousi změnou doby měnné; budiž změna ta τ , pak bude náležeti k výrazu (1) znásobenému dvakrát $\sqrt{-1}$ či -1 změna doby měnné $2\tau = \frac{T}{2}$. Z toho jde

$$\tau = \frac{T}{4} \dots \quad (4)$$

i bude pak

$$a \sin \frac{t}{T} 360^\circ = a \sin \frac{360^\circ}{T} \left(t + \frac{T}{4} \right) \dots \quad (5)$$

t. j. „*imaginární amplituda značí chvění, jehož počátek jest vzhledem ke chvění s toutéž amplitudou realní o čtvrtinu doby výchvějné posílnut*“.

*) Viz. Dr. A. Majer „Fysika pro vyšší školy“.

Podotknouti dlužno, že tento význam veličiny $\sqrt{-1}$ byl dříve znám, nežli význam geometrický, jenž patrně z fyzikálního povstal. Neboť značí-li obvod kružnice dobu výchvějnou s počátkem určitým A , *) bude A' náležeti k $\frac{T}{2}$, a poloměr, ježž rozpůlívše oblouk AA' bodem B vedeme, stojí na průměru AA' kolmo, B pak náleží $\frac{T}{4}$.

Důkaz jedné věty o binomických součinitelích pomocí počtu pravděpodobnosti.

Sepsal

Al. Zdrahal, technik v Praze.

Je-li v osudí a kuliček bílých a b černých a vytáhneme-li jedním hmatem r kuliček, může nastati $r + 1$ různých výjevů. Buď totiž mezi r kuličkami vytaženými objeví se všechny co černé, aneb 1 bílá a $r - 1$ černých, neb dvě bílé a $r - 2$ černých atd.; neb konečně samé bílé. Že jeden kterýkoliv z těchto výjevů nastane, jest jistota. Označíme-li mathematické pravděpodobnosti jednotlivých těch výjevů postupně:

$$p_{0,r}, p_{1,r-1}, p_{2,r-2}, \dots, p_{r-1,1}, p_{r,0},$$

je součet

$$p_{0,r} + p_{1,r-1} + p_{2,r-2} + \dots + p_{r-1,1} + p_{r,0} = 1 \quad (1)$$

Že jeden určitý z těch výjevů nastane, na př. ten, v němž vytáhne se n kuliček bílých a $r - n$ černých, vyjadřuje mathematická pravděpodobnost rovnicí

$$p_{n,r-n} = \frac{\binom{a}{n} \binom{b}{r-n}}{\binom{a+b}{r}} \dots \quad (2)$$

*) Příslušný výkres si každý snadno sestojí.